

underlig Form at forbre Hovedet bedækket ved Søders Edsaflæggelse; det vilde det være, naar det alene var befalet fra den kristne Dyrigheds Side, men det er det ikke; thi hver Gang en Bøde nævner Guds Navn, bedækker han Hovedet. Det er saaledes snarere en Indrømmelse, som de kristne Dyrigheder have gjort Søderne, naar de have tilladt dem ved Edsaflæggelsen at staae med bedækket Hoved. Man er bestemt berettiget til at antage det aldeles Møbsatte af, hvad den ærede Ordfører bemærkede, thi tager man de andre Ceremonier, som ere paalagde Søderne, som vanærende, saa er det ikke Tilfældet med denne. Naar vi kalde det en Ceremoni, saa er det ikke for Søderne i den Forstand en Ceremoni; det er en Indrømmelse, som Lovgivningen i de forskjellige Lande har optaget netop efter Sødernes egne religiøse Ansættelser.

F. Nielsen: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning, idet jeg forøvrigt aldeles henholder mig til, hvad den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) har sagt. Saasnart Bøden indtræder paa et helligt Sted, eller saasnart han foretager en hellig Handling, bedækker han ifølge en ældgammel, i hans Folk nedarvet Skik, sit Hoved. I det der nu, hvis dette Endringsforslag vedtages, fordres af ham, at han ved Edsfæstelsen skal bedække sit Hoved, skeer det altsaa, for at det skal gjøre det Indtryk paa ham, at han mindes, og den Følelse vækkes hos ham, at det er en hellig Handling, han foretager sig, og derfor billiger jeg dette Endringsforslag. Kun kunde jeg ønske en Omsætning af Ordene og vil derfor henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed derpaa til Sagens tredie Behandling. Jeg troer, der burde staae: „Han bedækker sit Hoved og opløster sin høire Haand“, istedetfor at der nu vilde komme til at staae: „Han opløster sin høire Haand og bedækker sit Hoved“; thi ved den sidste Redaktion faaer det Udseende af, at han kun opløster den høire Haand, for at sætte Hatten paa Hovedet og derefter kan lade den synke ned igjen, medens dog Meningen skal være, at han opløster den høire Haand og med det Samme med den venstre Haand bedækker sit Hoved.

Jeg vil derfor henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed paa, at han, hvis Endringsforslaget vedtages, da til tredie Behandling ved et Endringsforslag vil stille Ordene saaledes: „Han bedækker sit Hoved og opløster sin høire Haand“.

Justitsministeren: Jeg kan godt forstaae, at nogle Ytringer, som ere saaldne her under Diskussionen, kunde bringe den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) til noget stærkt at henlede Opmærksomheden paa, at det med Hensyn til den Form, hvorom der her er Spørgsmaal, ikke saa meget kommer an paa den egentlige religiøse Tro, som paa det Traditionelle; men jeg skal dog med Hensyn dertil gjøre opmærksom paa, at saavel de under Sagen fremkomne Erklæringer, som ogsaa de Klubber, hvorfra der igrigt har maattet øses, allesammen have ladet denne religiøse Tro og Retspraxis komme til at gaae Haand i Haand med hinanden, saaledes, at man ikke blot har støttet sig paa den religiøse Tro, men netop ogsaa taget Hensyn til det Traditionelle, til det, der er fremstillet under Retspraxis, og det er under Hensyn ogsaa til denne Praxis, man har troet fra forskjellige Sider at kunne betegne det som Noget, der ikke var fornødent, at Bøden under Edsfæstelsen skulde have bedækket Hoved. Den ærede Landstingsmand har vistnok ganske Ret i, og det er vistnok paa en meget helbig Maade antydet, at man netop ikke ved at ordne Edsaflæggelsen skulde faae det indrettet saaledes, at det skulde see ud, som om den, der var Bøde, ikke ogsaa under denne Handling skulde fremtræde som den, der var sin Konfession bekendt; men det, hvorpaa jeg troer, at det her væsentligt kommer an, er — og det er derhen, Lovudkastet stræber — at faae fjernet, hvad der af saadanne hdre. særegne Former ikke kan anses i sig selv at være nødvendigt, og det er nu ad disse forskjellige Veie kommet frem, at det ikke er fornødent, at den Paagældende under Edsfæstelsen har bedækket Hoved. Jeg troer nu ikke, at dette kan omstødes ved, hvad der her er ytret om, at den Bøde, der betræder et helligt Sted, skal bedække sit Hoved; thi det er Noget, som i alt Fald ikke umiddelbart staaer i Forbindelse med Edshandlingen, hvorom der